¹Now before the feast of the passover, when Jesus knew that his hour was come that he should depart out of this world unto the Father, having loved his own which were in the world, he loved them unto the end.²And supper being ended, the devil having now put into the heart of Judas Iscariot, Simon's son, to betray him; Jesus knowing that the Father had given all things into his hands, and that he was come from God, and went to God; ⁴He riseth from supper, and laid aside his garments; and took a towel, and girded himself. After that he poureth water into a bason, and began to wash the disciples' feet, and to wipe them with the towel wherewith he was girded. Then cometh he to Simon Peter: and Peter saith unto him, Lord, dost thou wash my feet? Jesus answered and said unto him, What I do thou knowest not now; but thou shalt know hereafter.8Peter saith unto him, Thou shalt never wash my feet. Jesus answered him, If I wash thee not, thou hast no part with me. Simon Peter saith unto him, Lord, not my feet only, but also my hands and my head. 10 Jesus saith to him, He that is washed needeth not save to wash his feet, but is clean every whit: and ye are clean, but not all. 11 For he knew who should betray him; therefore said he, Ye are not all clean. 12 So after he had washed their feet, and had taken his garments, and was set down again, he said unto them, Know ye what I have done to you?¹³Ye call me Master and Lord: and ye say well; for so I am. 14 If I then, your Lord and Master, have washed your feet; ye also ought to wash one another's feet. 15 For I have given you

عیستی شستشومی دهد یاهای شاگردان را و قبل از عید فصَح، چون عیسی دانستکه ساعت او رسیده است تا از این جهان به جانب پدر برود، خاصّان خود را که در این جهان محبّت مینمود، ایشان را تا به آخر محبّت نمود. و چون شام میخوردند و ابلیس پیـش از آن در دل پهـودا پسـر شمعـون اسـخرپوطی نهاده بود که او را تسلیم کند، ³عیسی، با اینکه میدانست که پدر همهچیز را به دست او داده است و از نزد خدا آمده و به جانب خدا میرود، از شام برخاست و جامه خود را بیرون کرد و دستمالی گرفته، به کمر بست. ٔیس آب در لگن ریخته، شروع کرد به شستن پایهای شاگردان و خشکانیدن آنها با دستمالی که بر کمر داشت. ٔیس چون به شمعون یطرس رسید، او بے وی گفت: ای آقا، تے پاپھای مےرا میشویی؟ ٔ عیسـی در جـواب وی گفـت: آنچـه مـن میکنے الآن تے نمیدانے، لکن بعید خواهی فهمید. ⁸یطرُس به او گفت: پایهای مرا هرگز نخواهی شست. عیسی او را جواب داد: اگر تو را نشویم تو را با من نصیبی نیست. شمعون یطرُس بدو گفت: ای آقا، نه پایهای مرا و بس، بلکه دستها و سر مرا نیز. 10 عیسی بدو گفت: کسی که غسل یافت محتاج نیست مگر به شستن پایها، بلکه تمام او پاک است. و شما پاک هستند لکن نه همه.¹¹زیرا که تسلیم کننده خود را میدانست و از این جهت گفت: همگی شما یاک نیستند.

¹²و چون پایهای ایشان را شست، رخت خود را گرفته، باز بنشست و بدیشان گفت: آیا فهمیدید آنچه به شما کردم؟ ¹³شما مـرا اسـتاد و آقـا میخوانیـد و خـوب میگویید زیرا که چنین هستم. ¹⁴پس اگر من که آقا و معلّم هستم، پایهای شما را شستم، بر شما نیز واجب اسـت کـه پایهـای یکـدیگر را بشوییـد. ¹⁵زیـرا بـه شما نمونهای دادم تا چنانکه من با شما کردم، شما نیز بکنید. ¹⁶آمین، آمین، به شما میگویم: غلام بزرگتر از آقای خود نیست و نه رسول از فرستنده خود. ¹⁷هرگاه این را دانستید، خوشابحال شما اگر آن را به عمل آرید. ¹⁸دربارهٔ جمیع شما نمیگویم؛ من آنانی را که برگزیدهام میشناسم، لیکن تا کتاب تمام شود: آنکه با من نان میخورد، پاشنه خود را بر من بلند کرده

an example, that ye should do as I have done to you. 16 Verily, verily, I say unto you, The servant is not greater than his lord; neither he that is sent greater than he that sent him. 17 If ye know these things, happy are ye if ye do them. 18 I speak not of you all: I know whom I have chosen: but that the scripture may be fulfilled, He that eateth bread with me hath lifted up his heel against me. 19 Now I tell you before it come, that, when it is come to pass, ye may believe that I am he. 20 Verily, verily, I say unto you, He that receiveth whomsoever I send receiveth me; and he that receiveth me receiveth him that sent me.21When Jesus had thus said, he was troubled in spirit, and testified, and said, Verily, verily, I say unto you, that one of you shall betray me. 22 Then the disciples looked one on another, doubting of whom he spake.²³Now there was leaning on Jesus' bosom one of his disciples, whom Jesus loved.²⁴Simon Peter therefore beckoned to him, that he should ask who it should be of whom he spake. ²⁵He then lying on Jesus' breast saith unto him, Lord, who is it?²⁶Jesus answered, He it is, to whom I shall give a sop, when I have dipped it. And when he had dipped the sop, he gave it to Judas Iscariot, the son of Simon.²⁷And after the sop Satan entered into him. Then said Jesus unto him, That thou doest, do quickly.²⁸Now no man at the table knew for what intent he spake this unto him.²⁹For some of them thought, because Judas had the bag, that Jesus had said unto him, Buy those things that we have need of against the feast; or, that he should give something to the poor. 30 He

است. ¹⁹الآن قبل از وقوع به شما میگویم تا زمانی که واقع شود باور کنید که من هستم. ²⁰آمین، آمین، به شما میگویم: هر که قبول کند کسی را که میفرستم، مرا قبول کرده؛ و آنکه مراقبول کند، فرستنده مرا قبول کرده باشد.

پیشگویی دربارهٔ خائن

²چون عیسی این را گفت، در روح مضطرب گشت و شهادت داده، گفت: آمین، آمین، به شما میگویم: که یکی از شما مرا تسلیم خواهد کرد.²²یس شاگردان به یکدیگر نگاه میکردند و حیران میبودند که این را دربارهٔ که میگوید.²³و یکی از شاگردان او بود که به سینه عیسی تکیه میزد و عیسی او را محبّت مینمود؛²⁴شمعون پطرُس بدو اشاره کرد که بیرسد دربارهٔ کِه این را گفت.²⁵یس او در آ*غ*وش عیسی افتاده، بدو گفت: خداوندا، کدام است؟²⁶عیسی جواب داد: آن است که من لقمه را فرو برده، بدو میدهم. یس لقمه را فرو برده، به یهودای اسخریوطی یسر شمعون داد.²⁷بعد از لقمه، شیطان در او داخل گشت. آنگاه عیسی وی را گفت: آنچه میکنی، به زودی بکن.²⁸امّا این سخن را احدی از مجلسیان نفهمید که برای چه بدو گفت.²⁹زیرا که بعضی گمان بردند که چون خریطه نزد یهودا بود، عیسی وی را فرمود تا مایحتاج عید را بخرد یا آنکه چیزی به فقرا بدهد. ³یس او لقمه را گرفته، در ساعت بیرون رفت و شب

عیسی حکمی تازه میدهد

¹⁶چون بیرون رفت عیسی گفت: الآن پسر انسان جلال یافت و خدا در او جلالیافت. ²⁰و اگر خدا در او جلال یافت، هرآینه خدا او را در خود جلال خواهد داد و به زودی او را جلال خواهد داد. ³¹ای فرزندان، اندک زمانی دیگر با شما هستم و مرا طلب خواهید کرد؛ و همچنان که به یهود گفتم: جایی که میروم شما نمی توانید آمد، الآن نیز به شما میگویم. ³⁴به شما حکمی تازه میدهم که یکدیگر را محبّت نمایید، چنانکه من شما را محبّت نمودم تا شما نیز یکدیگر را محبّت نمایید، خانکه نمایید. ³⁵به همین همه خواهند فهمید که شاگرد من نمایید.

³⁶شمعون پِطرُس به وی گفت: ای آقا کجا میروی؟ عیسی جواب داد: جایی که میروم، الآن نمی توانی از عقب من بیایی و لکن در آخر از عقب من خواهی آمد. ⁷⁵ پِطرُس بدو گفت: ای آقا، برای چه الآن نتوانم از عقب تـ و بیایم؟ جـان خـود را در راه تـ و خـواهم نهاد. ³⁸ عیسی به او جواب داد: آیا جان خود را در راه من می نهی؟ آمین، آمین، به تو می گویم تا سه مرتبه مرا انکار نکرده باشی، خروس بانگ نخواهد زد.

then having received the sop went immediately out: and it was night.31Therefore, when he was gone out, Jesus said, Now is the Son of man glorified, and God is glorified in him. 32 If God be glorified in him, God shall also glorify him in himself, and shall straightway glorify him. 33 Little children, yet a little while I am with you. Ye shall seek me: and as I said unto the Jews, Whither I go, ye cannot come; so now I say to you. 34 A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another. 35 By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another. 36 Simon Peter said unto him. Lord. whither goest thou? Jesus answered him, Whither I go, thou canst not follow me now; but thou shalt follow me afterwards. 37 Peter said unto him, Lord, why cannot I follow thee now? I will lay down my life for thy sake. 38 Jesus answered him, Wilt thou lay down thy life for my sake? Verily, verily, I say unto thee, The cock shall not crow, till thou hast denied me thrice.